

Město pro současnou společnost | Rozhovor s Micheleem Rojkindem

Author: Magdalena Deverová | Published: 14.09.2010

Mezi Vaše hlavní aktivity kromě projektování patří také přednášková a výuková činnost. Kdybyste měl učinit malé srovnání, kolik času věnujete samotným přednáškám a workshopům oproti práci ve studiu?

Zhruba 80% času věnuji práci ve studiu a 20% konferencím, workshopům a vedle toho i účasti v porotách. Oceňuji především práci na akademické půdě, kontakt se studenty a školami ve spojení s uplatněním mé práce.

Proč Vás zaujala také výuka a teoretická část Vašeho oboru? Co Vás k tomu vedlo?

Zamlouvá se mi do mé práce vnášet každodenní zkušenosti. Je důležité, abychom se udrželi v kontaktu s konflikty a rozuzleními velkých měst a uměli to přiblížit studentům v jejich profesionální praxi.

Co si od přednáškové činnosti slibujete?

Cestovat do jiných zemí nepřestává být okouzující zkušeností, poznávat jiné kultury a způsoby nazírání na život, abychom o tom mohli diskutovat tam, odkud přicházíme. Je to výsada být zván na konference, jejichž prostřednictvím mohou objevit jiný kout světa a jeho lid.

Co tedy očekáváte od další návštěvy Prahy? Zaujalo Vás tu něco, kvůli čemu se rád vrátíte?

Praha je úžasné místo, které mne fascinuje, takže vrátit se je pro mě potěšením, mimo jiné také proto, že se mi během mé první návštěvy u příležitosti jedné konference dostalo velice vřelého přijetí.

Co je hlavním cílem Vašich workshopů?

Vzbudit v studentech zvědavost, touhu po vědě a vědomí nejen co se architektury týká, ale i o životě samotném.

Co jste vy sám jako student oceňoval na svých učitelích či workshopech?

To, co jsem vždy nejvíce oceňoval, byly osobní zkušenosti - jací byli moji učitelé, jak oponovali klientovi,

jakým způsobem dokázali docílit svých myšlenek a přiblížit se k vlastním snům.

Který z workshopů považujete za nejplodnější?

Každý má svůj užitek, ale stálo by za to zdůraznit ty workshopy, v nichž se mísí více rozdílných činitelů, jež podmiňují vznik architektury, tzn. zaobírat se reálnými problémy (ne utopickými), jednání státní správy, soukromými investicemi, infrastrukturou a společností jako takovou.

V roce 2006 během Vaší poslední návštěvy Prahy jste projevil zájem zúčastnit se soutěže na dostavbu Staroměstské radnice. Soutěž sice nakonec nebyla vypsaná, nicméně i přesto máte představu, jak by Váš návrh vypadal? Můžete ho ve stručnosti popsat?

Bylo by to něco, co by odráželo magické vlastnosti tohoto veřejného prostoru a co by mohlo nastolit porozumění mezi historickou minulostí, přítomností a mírou možností rozvoje města.

Co si o choulostivém tématu soutěže na dostavbu Staroměstské radnice myslíte?

Nejedná se o nic vzdáleného jiným oblastem, v nichž také lidé zaujímají odlišné postoje. Nicméně lituji, že se dosud nenalezl soulad mezi tolika odlišnými názory, neboť ochrana památek by měla sloužit především lidem a veřejnému prostoru. Doufám, že se přinejmenším většina společnosti přiklání k tomuto postoji.

Jednou z podmínek výstavby laboratoří firmy Nestlé bylo vzhledem k historickému rázu města Querétaro zachování arkádového systému budov. Máte za sebou více zkušeností s vytvářením projektů s ohledem na historickou zástavbu?

Na základě našeho průzkumu hledáme možnosti reinterpretace historie v závislosti na svědectví naší doby. Každý projekt je uchopen nezávisle, aby umožnil vytvořit specifický závěr pro danou situaci.

Kvalita Vašich staveb je známa především kvůli jisté dávce ohleduplnosti k podmínkám zadání projektu. Jak se vyrovnáváte právě s omezeními ze strany památkové péče?

Vždy jsme tato omezení chápali jako výzvu, která přináší zábavu do našeho kreativního procesu.

Autorka píše pro server www.e-arch.cz

14.09.2010 08:00, Magdalena Deverová